

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ – ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,,

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας διὰ τὴν «**Πινακοθήκη**», ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενου ἐγκυκλοπαιδικοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ «**Ἑλληνικῇ Ἐπιθεώρησι**» θὰ ἐκδῶται διὰ τὸ προσεχές ἔτος **Ἡμερολόγιον Ἐγκυκλοπαιδικόν, Φιλολογικόν καὶ Καλλιτεχνικόν.**

Τὸ Ἡμερολόγιον μας θὰ εἶνε ἡ πιστὴ ἀπεικόνισις τῆς τε ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου ἐν Ἑλλάδι. **Διακεκριμένοι συνεργάται**, οἱ ἀριστεῖς τοῦ καλάμου, θὰ συμβάλλουσιν εἰς τὸν ἐπιτυχέστερον αὐτοῦ καταρτισμὸν.

Τὸ Ἡμερολόγιον μας, ὀγκῶδες, ἐκ **τριακοσίων** σελίδων πυκνῶν εἰς ὕλην καὶ κοσμουμένων ὑπὸ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ στιλπνοῦ χαρτοῦ τυπούμενον, θὰ περιλαμβάνῃ ὕλην **ἀνέκδοτον** καὶ πρωτίστως **πρωτότυπον**, ἄσχετον πρὸς τὰς εἰς τὰ εἰρημένα περιοδικὰ δημοσιεύσεις.

Μελέται ἐπιστημονικαὶ εἰς ἐπαγωγὸν ὕψος γεγραμέναι καὶ χρήσιμοι εἰς τὸν καθημερινὸν βίον, φιλολογικαὶ μελέται, διηγήματα, περὶ καὶ ἔμμετρα ποιήματα, ἡθοιογραφίαι, ταξιδιωτικαὶ περιγραφαί, μεθυγραφίαι, καλλιτεχνικὰ ἄρθρα, ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ σημειώματα, μελέται κοινωνιολογικαὶ, ἐθνολογικαὶ, βιονομικαὶ θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ Ἡμερολογίου μας. **Εἰδικοί** καὶ πεφωτισμένοι συνεργάται θὰ πραγματευθῶσι τὰ θέματα αὐτά.

Τὸ Ἡμερολόγιον μας θὰ εἶνε τὸ ἐτήσιον ἀναπόσπαστον **συμπλήρωμα** ἀμφοτέρων τῶν περιοδικῶν.

Εἰκόνες ἔργων ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν, τοῦ περὶ Ἑλληνικά, μνημεῖα ἱστορικὰ ἐκ τῶν ἡμῶς γνωστῶν, **γελοιογραφίαι** τῶν ἐνθυμητῶν γεγονότων τοῦ ἔτους, θὰ ποικίλλουν τὰ δημοσιεύματα τοῦ Ἡμερολογίου.

Αἱ διευθύνσεις τῆς «**Πινακοθήκης**» καὶ τῆς «**Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως**» φιλοδοξοῦν νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐν **πρωτότυπον** καὶ **χρήσιμον** Ἡμερολόγιον, ἐλκυστικὸν διὰ τὴν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν του.

Τὸ Ἡμερολόγιον μας ἀρχίζει νὰ ἐκτυπῶται ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου μηνός. Θὰ εἶνε ἔτοιμον πρὸς κυκλοφορίαν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστογεννῶν. Ἡ δὲ τιμὴ του, παρὰ τὰς ὑπερόγκους δαπάνας, μόνον δύο δραχμαὶ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «**Πινακοθήκης**» καὶ τῆς «**Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως**» ὥς καὶ διὰ τοὺς **ἀπὸ τοῦδε** μέχρι 1 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐγγραφησομένους καὶ **προπληρώνοντας** τὸ ἀντίτιμον. Διὰ τοὺς λοιποὺς, δραχ. τρεῖς.

Τὸ Ἡμερολόγιον «Πινακοθήκης—Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως» θὰ κυκλοφορῇ εἰς **5,000** ἀντίτυπα. Ἀρίστη ἐνκαιρία διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταχωρήσωσιν **ἀγγελίας καὶ διαφημίσεις.** Αἱ αὐτὰς ἰδιαιτέρας συμφωνίαι, τοιαῦται δὲ γίνονται **ἀπὸ τοῦδε.**

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

προετοιμάζει τὸ Ἡμερολόγιον «Πινακοθήκης—Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως» πλουσιώτατον εἰς ἐκλεκτὰ περιεχόμενα καὶ **ὥραιας** εἰκόνας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Γ. ΦΕΞΗ

Ἀπομνημονεύματα Ξενοφώντος. Μετάφρασις Κ. Βάρναλη. Ἐκδόσις βιβλιοθήκης Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων. Λαξευτῆς τοῦ λόγου, ὑπερέχων εἰς σαφήνειαν, λιτότητα καὶ περιγραφικότητα, ὁ Ξενοφὼν ἀποτελεῖ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Ἀττικῆς καλλιτείας καὶ εἶναι εἰς τῶν μεγαλιτέρων ἱστορικῶν καὶ ἠθικολόγων τῆς παγκοσμίου φιλολογίας. Τὰ Ἀπομνημονευμάτων του εἶναι ἡ περίληψις τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωκράτους, ὡς ἀντελήφθη αὐτὴν ὁ μαθητὴς του συγγραφεὺς. Περιέχουν δὲ κυρίως τὰς ἠθικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀντιλήψεις τοῦ μεγάλου φιλοσόφου.

*

Αἰσχύλου «Ἐπεὶ ἐπὶ Θήβας». Ἐκδόσις βιβλιοθήκης Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων. Ἀπὸ τὸν ἐμδριθῆ φιλόλογον καὶ κομψὸν τοῦ στίχου σμιλευτὴν κ. Ἱ. Γρυπάρην, ἐγένετο ἡ μετάφρασις. Τὸ ἔξοχον τοῦτο δράμα τοῦ μεγίστου τραγωδοῦ, τὸ θαυμαζόμενον τόσον ἀνεπιφυλάκτως κατὰ τοὺς κλασικοὺς χρόνους, ὥστε νὰ

τύχη ἐπαίνων καὶ διὰ τοῦ τοῦ σκῆπτου Ἀριστοφάνους, ἔχει ὡς ὑπόθεσιν τὴν ἀλληλοκτονίαν ἐν μονομαχίᾳ τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πολιορκουμένης πόλεως. Αἱ δὲ τοῦ δράματος φρικιαστικὴ διώκει ἡ φοβερά κατὰρα τοῦ αἰμομίκτου πατρὸς τῶν Οἰδίποδος, ἐμφυχουμένη ὑπὸ τῆς μεγαλοφυοῦς Διονυσιακῆς πνοῆς τοῦ Αἰσχύλου καὶ δραθουμένη εἰς Μοῖραν σύμβολον παραστατικὸν τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ὑπὸ δυνάμει ἀνωτέρας τῆς ἀνθρωπίνου ἐνεργείας. Ἡ μετάφρασις παραστατικὴ καὶ ἀρχαιοπρεπὴς δίδει κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ἐκ τοῦ ἀρχαίου κειμένου αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν.

*

Σοφοκλέους Οἰδίπους Ὑφάνης. Ἐκδόσις Φέξη. Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Καμπάνη ὡς μεταφραστοῦ εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν εὐσυνειδήσιαν καὶ τὴν πλήρη ἀπόδοσιν τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ ἀριστουργήματος εἰς μουσικὴν καὶ ἀρμονικὴν νωοαλληνικὴν. Ἐκαμψὲν ἐπιτυχῶς τὸν ἀρχαῖον στίχον εἰς νωοαλληνικόν, ἀποδόσας τὸ πνεῦμα τοῦ πρωτοτύπου, ὅπου δὲν ἦτο δυνατόν ἀκριβῶς ν' ἀποδοθῇ καὶ τὸ γράμμα. Μεταχειρίσθη τὸν

δεκατρισύλλαβον τοῦ Πολυλά διὰ τὸν διαλογικὸν λαμβικὸν τρίμετρον καὶ μετέφεραν εἰς ἐλευθέρους στίχους, τὰ χορικά καὶ τοὺς κοίμους, λόγῳ τῆς ἀνάγκης τῆς σημερινῆς προσωδίας. Ὡς πρὸς τὴν γλώσσαν δὲ μεταφραστικῆς συνεπλησίαν τὴν δημοτικὴν παράδωκαν τοῦ στίχου μὲ τὴν διμιλουμένην, δόσας μορφήν γλώσσης καταληπτὴν εἰς πάντας.

★

Πλάτωνος Φίλητος. Ἐκδοσις Γ. Φέξη. Φωτεινοτάτη μελέτη καὶ διευκρινίσις τοῦ τί εἶνε εὐτυχία, μελέτη χρησιμεύουσα ὡς ἀφετηρία τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νεωτέρας ἠθικολογίας, εἶναι ὁ πλατωνικὸς διάλογος «Φίλητος». Εἰς τὴν βαθεῖαν αὐτὴν ψυχολογικὴν καὶ φιλοσοφικὴν τοῦ ἀνάλυσις ὁ Πλάτων ἐξετάζων ἂν ὡς ἀγαθὸν (ὡς εὐτυχία) δύναται νὰ θεωρηθῇ μόνον ἡ ἡδονὴ καὶ ἂν ἑτέρου ἂν ἡ εὐτυχία δύναται νὰ ἔχῃ αὐτάρκειαν, ἥτοι ἂν μόνος ὁ ἡδονικὸς βίος ἢ καὶ μόνος ὁ φρόνιμος ἀποτελεῖ τὴν εὐτυχίαν καὶ καταδεικνύων τὴν ἀνθρωπίνην ἀνεπάρκειαν, φθάνει εἰς τὴν ὑπερροχὴν ἀντίληψιν ὅντος ἀνωτάτου καὶ εἰς τὴν ἐναργὴ παράστασιν τῆς ζωῆς ὡς προκυπτούσης ἐκ συνδυασμοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὡραίου. Τὸν «Φίλητον», σπουδαῖον ἀληθῶς μελέτημα πρὸς ψυχολογικὴν μὲρψωσιν καὶ πρὸς ἐπίδοσιν τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκάστου ἀντιλήψεως μετέφρασε μὲ λεκτικὴν ἀκρίβειαν καὶ καλλιέπειαν ὁ κ. Κ. Ζάμπας.

★

Πλάτωνος Κρίτων. Μετάφρασις Ν. Γκινοπούλου. Ἐκδοσις Φέξη. Ὁ Κρίτων ἀποτελεῖ φωτεινὴν διδασκαλίαν φιλοπατρίας καὶ ὑποταγῆς εἰς τοὺς νόμους. Ὁ μέγας φιλόσοφος, παρακινούμενος ὑπὸ τοῦ Κρίτωνος νὰ φύγῃ διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ τὴν ἀδικον τιμωρίαν, ἀρνείται καὶ ἐξηγῶν τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως διδάσκει διατὶ καὶ πῶς πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν καὶ νὰ σεβώμεθα τὴν πατρίδα καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς. Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνική.

★

Θουκυδίδης. Μετάφρασις Ἰ. Ζερβού. Ἐκδοσις Γ. Φέξη. Ἡ ἀμερόληπτος ἀκρίβεια, ἡ κριτικὴ βαθύνοια, ἡ συντομία τοῦ λόγου καὶ ἡ ἀδρότης τοῦ νοήματος ἀνέδειξαν τὸν Θουκυδίδην κορυφαῖον ἱστορικὸν τοῦ κόσμου.

Πελοποννησιακὸς πόλεμος εἶναι ἡ φαντασία ἱστορία τοῦ ἐμφυλίου μακροῦ πολέμου τῶν Ἑλλήνων, ἀποτέλεσμα τοῦ ὅποιου διήρξεν ἡ ἀνεπανόρθωτος ἐξασθένισις τῆς Ἑλλάδος. Ἀνατρέχων εἰς τὰ ἀπώτατα αἰτία ὁ Θουκυδίδης ἐξηγεῖ τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, περιγράφει τὴν σύστασιν καὶ τὴν ζωὴν τῶν καθέκαστα πολιτειῶν, παρέχει δὲ συγχρόνως οὕτω ἀρίστην εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων ζωῆς. Ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Ζερβού ἀνεπλήρητος.

★

Εὐριπίδου «Ἰππόλυτος ὁ στεφανηφόρος» Μετάφρασις Ἀγγ. Τανάγρα. Ἐκδοσις Φέξη. Ὁ Ἰππόλυτος εἶναι ἀπὸ τὰ νεωτεριστικώτερα ἔργα τοῦ Εὐριπίδου. Πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ συζύγου τῆς Θεσέως, τὸν Ἰππόλυτον, ἡ Φαίδρα αἰσθάνεται ἀνάσιν ἔρωτα, ἀποκρουσμένη δὲ αὐτοκτονεῖ, συκοφαντοῦσα δι' ἐπιστολῆς τὸν υἱὸν πρὸς τὸν πατέρα. Ὁ Θεσεὺς ἐξορίζων τὸν Ἰππόλυτον, τὸν καταράται νὰ ἐξολιθρευθῇ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ κατάρα πραγματοποιεῖται, ἀλλ' ἡ συκοφαντία φανερώνεται καὶ ὁ Ἰππόλυτος ἀποθνήσκει θρηνοδύμενος καὶ συγχωρῶν.

★

Rousseau. Περὶ τῆς ἀνισότητος τῶν ἀνθρώπων. Μετάφρασις Α. Κιονίτη. Ἐκδοσις Φιλοσοφικῆς καὶ Κοινωνιολογικῆς βιβλιοθήκης Γ. Φέξη. Εἶναι τὸ τολμηρότερον ἔργον τοῦ Rousseau, περιέχον περιληπτικῶς τὰς φιλοσοφικὰς του ἰδέας ὅπως ἀνεπτύχθησαν εἰς τὸ «Κοινωνικὸν Συμβόλαιον», εἰς τὰς «Ἐξομολογήσεις» του κ.τ.λ. Ὑποστηρίζει ὅτι τὰ δεινὰ τῆς ἀνισότητος προέκυψαν ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἐπαναστροφὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀρχέγονον κατάστασιν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΡ. ΠΑΪΟΥ
ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΑΡ. 55 Α
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΝ Τῇ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΟΥ ΒΟΡΩ 1907
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛῃ
ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἔνεκα ἀναχωρήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης» τὸ παρὸν φύλλον ἐκδίδεται διπλοῦν, περιλαμβάνον καὶ τὸ τεῦχος τοῦ Ἰουλίου. Τὸ κατόπιν φύλλον θὰ ἐκδοθῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Παρακαλοῦνται καὶ πάλιν οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν κ. κ. συνδρομηταὶ ὅπως ἐμβάσωσιν ἀπ' ἐὺ θείας πρὸς ἡμᾶς τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους, ἄλλως θὰ διὰ κ ο π ἡ δοριστικῶς ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῇ τῆς «Πινακοθήκης».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ ΔΑΜΙΑΝΟΥ
Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 43

Παντὸς εἶδους φωτογραφίαι, ἐργασία ταχυτάτη καὶ καλλιτεχνική.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ
ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΟΥ
Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη 77
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Καλλιτεχνικὴ ἐργασία. — Ταχύτης. — Τιμὰι συγκαταβατικάι.

Τὸ ἀρχαιότατον καὶ τελειότατον βιβλιοδετεῖον.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κράτους» Θάνου Τσαβέλλα Ὁδὸς Ἀριστείδου 1.